

POLITIPENSJONISTEN

Nummer 4/2009

Olav Røttingsnes

Tusenkunstner i Nittedal

side 4

Er vi en ressurs?

Under Landsmøtet i Bergen tok delegat Ole Eikenes ordet og spurte om det ikke kunne utstedes et "Tjenestebevis" for oss politipensjonister. Vi kunne i en nødsituasjon være en ressurs på et åsted, for eksempel ved en trafikkulykke. Om vi da kunne "henge" på oss et bevis for at vi var politipensjonister ville vår hjelp på stedet få en større tyngde.

Vi leser og hører i media at politiet ikke lenger strekker til. Ingen politidistrikt kan vise til en uniformert utetjeneste som er tilstrekkelig slik publikum ønsker det. Det minner meg om noe tidligere polititjenestemann, jurist og lærer på Politiskolen Georg Vetti sa da opprettelsen av Politihøgskolen var i sin begynnelse. "Vi må aldri glemme at vi skal utdanne politifolk!", sa han. Gjøres det i dag? Jeg har hørt at studenter uttaler at de ikke vil gjøre "operativt politiarbeid ute i uniform". De mener åpenbart at når de har fått en akademisk utdanning, så er politiarbeid med husbråk, arrestasjon av berusede personer, inn gripen på offentlig sted etter løsgjengerloven §17 ikke en jobb for dem.

I januar 1989 var jeg invitert av rikspolisjefen i Sverige, Björn Eriksson, til å delta i et politiframtidssymposium i Stockholm. Spørsmålet var om hva som ville påvirke det svenske samfunnet og derigjennom politiets virksomhet. Jeg merket meg særlig professor Åke E. Andersson som både hadde ideer til hvordan man kunne rekruttere menn og kvinner til politiet, blandt annet med innføring av verneplikt. Han framholdt at det ville være en betydelig restoppgave for politiet i framtida som "ikke utdannet" personell kunne ta seg av og at politiet ytterligere skaffet seg kompetanse til å ta de "vanskelige sakene". Hans modell var at høgskoleutdannet politipersonell behandlet straffesakene og lite utdannet vaktpersonell fikk ansvaret for patrulje og vakthold var en vei å gå. En form for vernepliktstjeneste kunne avhjelpe dette som en tredje modell.

Dette er 20 år siden og vi i Norge har fått Politihøgskolen som utdanner politipersonell med høy kompetanse, hvorav flere mener de på denne bakgrunn må få tjeneste som "matcher" utdannelsen. Er vi kommet i en situasjon der myndighetene må se etter andre metoder og bruke de ressursene som allerede er på plass? Eller vil veien være den som helsevesenet i sin tid innførte da sykepleierne ikke lenger strakk til. Da etablerte man ordningen med hjelpepleiere.

I et orienteringsmøte Norsk Politiforbund hadde med Justiskomiteen for noen år siden, sa en av politikerne at politiet måtte vel kunne bestemme hva de ville ta av oppdrag. Politiavdelingsjef Olaf Ohnstad tok ordet og sa: "Det er folket som gir politiet oppdragene, vi er til for å utføre dem, helst alle sammen, men da må dere gi oss ressursene".

Vi i Politiets Pensjonistforbund, som har tjenestegjort i politiet, utgjør en betydelig ressurs. De fleste av oss har mer enn 30 års tjeneste både på landet og i byene. La oss si at 2000 av oss sier oss villige til å bli rådgivere i visse situasjoner og oppdrag som kan løses med god politierfaring. Er justisdepartementet villig til å drøfte dette med oss?

Kjell R. Bjerke
Forbundsleder

POLITIPENSJONISTEN

Organ for Politiets Pensjonistforbund

Redaktør: Jørn-Kr. Jørgensen
E-post: joer-j@online.no
Telefon: 22 87 05 05

Redaksjonen avsluttet:
26. august 2009

Politiets Pensjonistforbund
Postboks 8101 Dep., 0032 Oslo
Telefon: 22 66 90 95
Telefaks: 22 70 50 87
E-post: ppf@pf.no

Besøksadresse:
Grønlandsleiret 25, 2 et., 0190 Oslo

Fast kontortid:
Mandag og onsdag 09.00 – 15.00

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund

Forbundsleder
Kjell R. Bjerke, Hilton 21 –
2040 Kløfta
Telefon: 63 98 10 32
Mobil: 915 43 793
E-post: k-r-bjer@online.no

Forbunds nestleder
Tor Inge Hansen
Uranusveien 44,
9024 Tomasjord
Telefon: 77 63 03 08

Sekretær
Olav R. Haugen
Østliveien 15, 1811 Askim
Telefon: 69 88 69 89
Mobil: 952 08 588

Kasserer
Rigmor Henriksen
Lønborglien 125, 5039 Bergen
Telefon: 55 24 23 56

Styremedlemmer
Johan Omdal, Stavangen
Eystein Loftesnes, Arendal
Sven Roar Revdahl, Trondheim

Varamedlemmer
Olav Røttingsnes, Romerike
Haktor Dysvik, Skien

Lay-out og originalarbeid:
Huset kommunikasjon & design, Oslo

Trykk: Unique AS - Larvik
Opplag: 3 200

Om ensomhet i liv og død

Når lyse sommerkvelder og milde netter snart er et faktum i vårt land etter en fin sommer med både vær og uvær, er det grunn til å reflektere litt over livet, menneskene og samfunnet.

Straks før sommeren da jeg skulle ut på en lang, lang reise, fikk jeg en telefon fra en pensjonist på over de 80 og dårlig til beins som opprørte meg: "Kan du hjelpe meg?", lød spørsmålet. "Med hva?", repliserte jeg. "Jo, det er sommer og jeg trenger flere TT-turer ellers blir jeg sittende her alene uten sosial kontakt".

Etter litt fram og tilbake ordnet vi opp og mannen fikk flere TT-turer og alt ordnet seg til det beste; han ringte meg til og med tilbake og ønsket god sommer.

Men det er etterdønningene etter spørsmålet "Kan du hjelpe meg?" som ikke slipper taket. Like mye som et spørsmål om TT-turer, tror jeg dette var et slags rop om kontakt – mannen følte seg rett og slett ensom.

Og ensomme kan vi alle være – både frivillig og ufrivillig, men den ufrivillige ensomheten tror jeg det må være tyngst å bære. Som pensjonist kommer man som regel litt opp i årene selv om politiets pensjonsalder er sikret – i hvert fall for noen år fremover. Men ensomheten behøver ikke være mindre av den grunn. Snarere tvert i mot.

Når telefonen ikke lenger ringer, når en ikke behøver å stå opp, når ingen spør etter en, når ingen stikker innom, ja kort sagt... når man blir alene og sitter der, hva da?

De fleste av oss har familie, men noen har det ikke. De aller fleste har derimot kolleger – og det er kanskje i livets høst de virkelige gode kollegene melder seg?

Noen uker etter at min far døde vel 70 år gammel ramlet det en utbetalingskupong fra Norsk Tipping ned i postkassa i mitt barndomshjem. Det er så lenge siden at det var de gode, gamle tippelappene hvor den som vant ved hjelp av en spesiell teknikk fikk kopiert sitt påskrevne kupongnavn og adresse på utbetalingsblanketten med sin egen håndskrift.

"Hvor i all verden tipper han fra nå?, var min første tanke. Så ringte jeg en av min fars offiserskolleger, og fikk vite at tippelappen var sendt inn for lenge siden i systemer jeg ikke kjente og at systemet nå hadde gått inn med en liten gevinst. "Så hyggelig", var majorens umiddelbare reaksjon. "Jeg skal snakke med de andre ved kaffebordet, men du kan sikkert bare beholde pengene. Faren din er jo med oss – hele tiden".

Du snakker om kollegialitet. Du snakker om "ensomhet i liv og død" – men det er dette som teller til slutt: Vennskapet og samholdet – "kameratskapet" som forbundsleder Kjell R. Bjerke ville kalt det. Og han har helt rett.

Vi er alle kolleger – også etter at pensjonistlivet er et faktum. Derfor er det min oppfordring: Hold sammen, finn på noe sammen, ta en telefon, skriv et brev, send et kort. Det gjør livet enklere å leve – å bli husket på er en av livets viktigste motorer. Bensinen er den kontakten vi oppretter.

Jørn-Kr. Jørgensen

KASSEREREN OPPFORDRER

Vår kasserer Rigmor Henriksen oppfordrer enkeltpersoner innen lag og foreninger i Politiets Pensjonistforbund til å betale sin medlemskontingent for året 2009 snarest. Kontingenten betaler det enkelte medlem inn til sitt lokale lag, som sender en del av denne videre til forbundet. – Det er bl.a. slik vi kan holde driften ved like.

Tusenkunstner i Nittedal

Han er ikke spesielt skuggeredd den tidligere lensmannen i Romerike politidistrikt Olav Røttingsnes. Etter 41 år i lensmannsetaten sa han takk for seg og begynte en ny tilværelse – som “tusenkunstner” i Nittedal. Hør nå bare: – Jeg må leve livet mens jeg har det og bruke det så godt jeg kan, sier Røttingsnes.

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

Olav Røttingsnes kommer fra Tingvoll på Nordmøre. Etter gjennomgått politiskole i 1967 gikk ferden til stillingen som lensmannsbetjent i Nittedal – et sted han har vært nesten hele sitt yrkesaktive liv med et avbrekk hos Skattefogden i Akershus med ansvar for momsinnkrevningen og som hospitant ved Narkotikaseksjonen i Oslo politidistrikt.

BLE SKUTT PÅ

– Livet i politiet er en jobb jeg har trives i hele tiden, den har vært spennende. Jeg har vært skutt på seks ganger. En gang trodde jeg det var slutt for alltid. I forbindelse med et innbrudd i et postkontor stakk forbryterne av i en bil. Jeg la meg på panseret og slo i stykker ruta – de skøyt på meg. Jeg rullet over på taket – og de skøyt på meg derfra, men de traff ikke. Det var dramatisk, og forbryterne ble dømt for drapsforsøk.

GJORT JOBBEN MIN

Det er ingen helteglorie over Olav Røttingsnes. – Jeg har bare gjort jobben min, sier han, og det er slikt en politimann opplever av og til. Tøft og vanskelig, men lærerikt og spennende. Uansett hvordan du snur og vender på det, så kommer du ikke utenom at det er slik det er. Å være politimann er en spesiell jobb. Vi vet ikke hva som venter oss.

INTET SAMBAND

– Da jeg begynte i lensmannsetaten var det for eksempel ikke samband, ingen radio som i dag. Vi rykket ut alene uten mulighet til å be om bistand. Vi visste aldri hva som møtte oss på åstedet. Det var skikkelige utfordringer vi av og til stod midt oppe i – vårt samband var nærmeste fasttelefon langs veien; verken mer eller mindre.

AKTIV TILLITSMANN

Politihverdagen var fylt med oppgaver – også som tillitsmann og leder av Lensmannsetatens Landslag i Akershus – som senere ble slått sammen med Politiets Fellesforbund. Jeg har hatt sammenhengene verv både lokalt og sentralt fra 1981 til jeg gikk av som pensjonist. Nå er jeg formann i Politiets Pensjonistforening Romerike og varamedlem til styret i Politiets Pensjonistforbund.

EIENDOMS- OG HYTTEPROSJEKT

– Da jeg av gikk av for aldersgrensen måtte jeg finne på noe. Jeg kastet meg ut i eiendomsmarkedet med eiendomsutvikling. I da har vi bygget – for å gjøre det kort – 99 eneboliger i rekke i Nittedal og et stort hytteprosjekt på Tingvoll.

NORGES STØRSTE KUNSTUTSTILLING

Men er man aktiv, så er man aktiv. Jeg satt som formann i Nittedal Idrettslag og vi så etter alternative måter å skaffe oss inntekter på. Vi bygget et klubbhus som skulle finansieres. En av måtene ble å

lage en kunstutstilling som i løpet av 19 år har vokst seg til Norges største med ca. 900 bilder av 125 ulike kunstnere. Utstillingen gjennomføres hvert år i april-mai. Neste år har vi 20-årsjubileum.

KNUT HAMSUN I KUNSTEN

Om kunsten har for Olav Røttingsnes gått ytterligere noen skritt videre. – Jeg har blitt interessert i kunst etter hvert som jeg har sett på bilder og blitt kjent med kunstnerne, sier han. Dette er også bakgrunnen for at han i august i år arrangerte en kunstutstilling på Tingvoll hvor Røttingsnes har overtatt morsgården. I år stod Knut Hamsun i sentrum

siden Nobelprisvinneren nettopp i 2009 ville ha vært 150 år. Maleriene går på Knut Hamsuns forfatterskap. Mange av bildene er tatt ut fra Hamsuns bok “Mysterier”. Det var ganske morsomt, sier Olav Røttingsnes.

EKTE TUSENKUNSTNER

Den aktive nordmøringen fornekter ikke sitt opphav. Han elsker Nordmøre og han elsker Nittedal. Hva mer kan man da forvente, enn si forlange, av en ekte tusenkunstner når han i tillegg er politipensjonist!

HVA I ALL VERDEN ER DETTE?

Fra en seriøs samler av politieffekter har vi fått spørsmål om vi kan finne ut hva dette er: Et rundt skilt med “Politimester” skrevet bak.

I første omgang kan det ser ut som er polititegn, men det er “for enkelt”. På den andre siden av skiltet er det en borg med to tårn. Kanskje det har tilhørt i en by med en festning?

Skiltet er laget i sølv. Det står gravert med meget små bokstaver “H.H. 830” på siden hvor tittelen “Politimester” er inngravert. På toppen er det et slags byvåpen, men det er vanskelig å si og se – derfor spør vi om noen vet noe om dette eller har noe som likner?

Skriv til redaktøren – joer-j@online.no

Et funn i antikvariatets hyller

Lar det seg fremdels gjøre å finne noe polisiær interesse i antikvariatbok-handlernes hyller? Finnes det en og annen bok som kaster nytt lys om hva som skjedde og som hjelper oss å finne fram til informasjon vi ikke har?

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

ET EKSPERIMENT

Politipensjonisten ga Kamilla Aslaksen i Cappelen Antikvariat AS i Oslo en utfordring. Bestillingen var som følger: Tenk deg om og legg på disken noen bøker av politimessig verdi som vi ikke kjenner fra før.

Kamilla Aslaksen tok utfordringen, og en ettermiddag i sommer troppet vi opp for både å se å høre resultatet. "Jeg har funnet fram noe skikkelig spennende til deg", sa hun.

FORVENTNINGSFULL

Like forventningsfull som en hvilken som helst annen konfirmant møtte jeg opp i butikken lokaler. "Se her", sa Aslaksen. "Her har du Jonas Lies bok i Polititaktikk.

Sjelden, hva?" – "Vel, den har jeg tre eksemplarer av i min bokhylle i Politihuset. Har du ikke noe mer spennende?"

"Tja, hva med denne", byr Aslaksen og viser oss romanen "Til herr politimesteren" av Harald Thaulow fra 1947. "Jo, ja, men den er ikke sjelden og den er ikke av så stor politimessig verdi. Finnes det ikke noe annet? Det må være hundrevis av bøker å øse av..2.

ROSINEN I PØLSA

"Jo, se her", sier hun – "her har du det mest spektakulære jeg fant i denne omgang: "Kristiania by's inndeling – politikredse og patruljestasjoner" fra 1893". "Dette smaker av fugl", sier jeg. "Dette har jeg aldri sett før. Pris?" – "Kroner

400,-", sier Kamilla Aslaksen, men det er for billig. Det er oppsprettede sider. De er aldri lest før. Sidene ligger i sine brettede blader – sine legg – og den er aldri bladd i. Kan dette være noe...?"

SIGNERT HESSELBERG OG MOSSIN

Sakte trekker jeg meg tilbake til et hjørne den store antikvariatbokhandelen som ligger mellom Stortinget og Oslo havn. En globus fanger min oppmerksomhet et øyeblikk mellom bøker om byhistorie fra hele Norge – og om krig. "Vi blir aldri ferdige med krigen i dette landet", tenker jeg og tar Kristiania by's inndeling – politikredse og patruljestasjoner" nærmere i øyesyn. Det er kun noen enkle blader, en slags trykket ordre, signert Hesselberg den 2. januar 1893 og kontrasignert av Ove Mossin som var hans inspektør "i stab" (som vi ville kalle det i dag).

Her står det å lese om byens grenser og om hvilke de ulike politistasjoner dekker, hvilke skjenkesteder som skal etterses og om hvilke pissoarer som skal kontrolleres, om hvilke politipatruljer som skal hvor og om hvilken jobb som skal gjøres på gaten, ved stallene og rundt kjøttbasaren. På den måten er skriftet en kombinasjon av instruks og informasjon. Spennende lesning. Spennende!

KULTURHISTORIE

Dypest sett er det Kamilla Aslaksen har funnet fram kulturhistorie. Det som angår mennesker liv, skjebne og lagnad, er selvfølgelig kultur. Det er bare det at når det gjelder politikulturen og historien så er deler av denne blitt borte underveis. Foreliggende skrift er i så måte av uvurderlig verdi – en verdi som ikke kan regnes om i penger. "Historie eier ikke penger", er mitt postulat.

AVGJØRELSENS SEKUND

Så bestemmer jeg meg. "Kan jeg få låne med meg dette skriftet til Politihuset?", spør jeg Aslaksen. "Selvfølgelig", smiler hun og er velvilligheten selv.

Jeg får det lille skriftet med meg i en plastikklemme og bevarer det i vesken sammen med fotoapparatet. Neste dag er jeg i Politihuset. Tidlig på morgenen får jeg av visepolitimester Sveinung Sponheim et OK om kjøp. E-mailed til Cappelen Antikvariat AS noen minutter senere er ikke til å misforstå: "Send regning!"

Og svaret lar ikke vente på seg: "Ja :-)". Jeg smiler og tenker: "Antikvariatbokhandlernes tid er ennå ikke forbi".

Kamilla Aslaksen, antikvariatbokhandler.

God motivasjon

En velkjent taler startet en av sine seminarer med å holde opp en 100 kroner-seddel.

Med 200 tilhørere i salen spurte han: Hvem vil ha denne seddelen?

Flere rakk opp hånden. Og han fortsatte: Jeg vil gi denne seddelen til en av dere, men først vil jeg gjøre noe med den. Han krøllet seddelen sammen til en kule.

Så spurte han: Er det fremdeles noen som vil ha den? Og flere rakk igjen hånden i været.

Så tok han seddelen, la den på gulvet og trakk den ned i det skitne gulvet. Seddelen var nå både skrukkete og skitten. "Er det fremdeles noen som vil ha den?" spurte han, og flere hender i salen gikk igjen i været.

– Mine gode venner, sa taleren, i dag har dere lært en verdifull lekse. Uansett hva jeg gjør med denne seddelen, er det noen som vil ha den. Det er fordi dere vet at verdien av den er uforandret selv om den er både skitten og skrukkete.

Mange ganger i våre liv, blir vi "krøllet sammen" eller trakk ned i skitten, på grunn av avgjørelser som blir tatt og omstendigheter som dukker opp. Vi føler oss kanskje verdiløse.

Men uansett hva som hender, vil du aldri miste din verdi! Du er spesiell. Glem aldri det!

"La aldri gårsdagens skuffelser overskygge morgendagens drømmer."

Det er med litteraturen omtrent som med ekte-skapet, den virker forskjellig på forskjellige mennesker.

(Philip Roth)

Borge Rørvik ny leder i Norsk Pensjonistforbund

To uker etter vårt landsmøte var forbundslederen atter tilbake i Bergen. Denne gangen som gjest og observatør på Landsmøtet til Norsk Pensjonistforbund. Det ble en "sterk" opplevelse.

Av Kjell R. Bjerke

159 delegater og 71 ansatte og gjester var samlet i bankettsalen på Radisson SAS Hotell, dvs. det gamle Hotell Norge. Rett utenfor sto Ole Bull tankefull med sin fiolin.

STATSMINISTEREN KOM

Det er åpenbart tradisjon at statsministeren kommer på Landsmøtet til NPF. I alle fall kom statsminister Jens Stoltenberg som redegjorde for regjeringens arbeide med eldreomsorgen og den forestående pensjonsreformen. I den er det pr. i dag "enighet" om at en garantipensjon skal erstatte minstepensjonen. Han kunne ikke dy seg og med et glimt i øyet sa han at Harry Jørgensen hadde vært "en sann masekopp" som aldri ga seg når han ville noe. Og han skjerpet seg når Harry hadde meldt sin ankomst. Han takket pensjonistene for spleiselaget i fjor der pensjonistene bidro med 1,3 milliarder kroner og regjeringen med 600 millioner slik at minstepensjonistene fikk et sikke-

Landsmøtet til Norsk Pensjonistforbund var på det gamle hotell Norge i Bergen straks ved Musikkpaviljonen.

lig løft. Han meddelte forsamlingen at han hadde med seg 1 millioner kroner i sekken til "Den Kulturelle Spaserstokk", og fikk stormende applaus for det.

INNKOMNE FORSLAG – EN SLITSOM AFFÆRE

Til Landsmøtet var det kommet inn i alt 149 forslag av ulike karakterer. Det førte til at Landsmøtet måtte ha kvelds (og nattemøter), noe som jeg ikke har opplevd før. Det var også en svært urutinert

dirigent som fikk denne oppgaven og det ble tatt "til forretningsorden" og "dette er en feil måte å stemme på" osv. gjentatt ganger. Men til slutt kom man gjennom alle forslagene som i alt vesentlig enten ble avvist eller nedstemt.

TREÅRIG LANDSMØTEPERIODE

Det var kommet inn flere forslag at den toårige landsmøteperioden skulle utvides til tre år. Begrunnelsen var at man ville frigjøre mer penger, frigjøre tid til arbeid

med saker og ikke allerede starte planleggingen av et nytt landsmøte straks etter at det pågående var ferdig. Forslaget ble vedtatt mot 16 stemmer.

SPENNENDE LEDERVALG

Lederen av valgkomiteen, Ida Johanne Morlandstø leverte et vel gjennomtenkt og reflektert innlegg og presenterte et enstemmig forslag til nytt styre og utvalg. Øyvind Hvattum fra Oslo var enstemmig innstilt som ny leder. Han er nestleder i Oslo Fylkeslag. Men etter hennes innlegg kom det benkeforslag på Borge Rørvik fra Møre- og Romsdal. Han var innstilt som første forbundsstyremedlem. Innleggene bølget fram og tilbake, og mest interessant var innlegget fra Akershus ved Hilde Aanerud. Hun var medlem av Landsstyret og valgkomiteen. Hun gikk opp og sa at Akershus støttet Rørvik!! Rørvik ble valgt med 91 stemmer mot 51 for Hvattum. Hvattum ble valgt enstemmig som første forbundsstyremedlem.

Borge Rørvik er 70 år og var i fem år leder av Valderøy Pensjonistforening, fem år fylkesleder for pensjonistene i Møre og Romsdal. I to år satt han i forbundsstyret i NPF og ytterligere to år i landsstyret.

UNDERHOLDNING OG DANS.

Landsmøtet ble, i likhet med vårt landsmøte, avsluttet med en festmiddag. Som vanlig begynte dansen nærmere midnatt, og da var det bare oss unge som holdt ut. Rune Larsen og Tore Endresen sto for en fantastisk underholdning før midt dagen. Bergenserne kan dette med å få fart på sangmusklene og lattermusklene. Det var åpenbart at delegatene hadde behov for både god mat, drikke, å bli underholdt og slappe av etter strevsomme dager.

Ikke alt som kan telles, teller, og ikke alt som teller, kan telles.

(Albert Einstein)

Jeg har alltid hatt følelsen av at jeg har livet foran meg. Hittil har det stemt.

(Berit Østberg)

Hva fikk vi - egentlig?

Etter pensjonsoppjøret i fjor skrev jeg det samme; Hva fikk vi – egentlig? I år ble jeg også oppringt av medlemmer som ville vite hvor mye de fikk i pensjon.

Dette spørsmålet er det svært vanskelig å svare på. Alt avhenger av om du ser på brutto eller netto utbetaling. For de aller fleste er det netto utbetaling som betyr noe. Men det igjen avhenger av om du er enslig, om du har skattbar inntekt i tillegg til pensjonen, og hvor mye du betaler i skatt. Er pensjonen samordnet, eller er den fortsatt en ren pensjon fra Statens Pensjonskasse?

Enkelt sagt skal vi statspensjonister ha 66 % i brutto pensjon etter den siste lønnsavregningen da vi gikk ut i pensjon, seneste 60 år som polititjenestemann, pluss et generelt tillegg på 3,74 %, fram til samordningen. For de fleste av våre medlemmer vil "lønnsavregningen" vise en grunnpensjon på kr. 5.162,-, deretter kommer to avregninger "alder – tilleggspensjon" avhengig av dine poeng, og utbetaling fra Statens Pensjonskasse, kalt "alderspensjon", også dette skal til sammen bli 66 %. Deretter trekkes forskuddskatten.

Basis for pensjonsutbetaling er det avtalte grunnbeløpet (G) som blir fastsatt av Stortinget hvert år etter drøftelser med pensjonistorganisasjonene. Fra 1. mai 2009 er 1 G kr. 72.881,-.

NPF HAR PÅ DETTE GRUNNLAGET LAGET EN OVERSIKT SOM VISER FØLGENDE:

Enslig minstepensjonist:	kr.pr.år.	kr.pr.mnd.
Grunnpensjon (G)=	72.881,-	6.073,-
Særtilllegg (G x 0,97%)	70.692,-	5.891,-
Samlet pensjon	143.568,-	11.964,-
Minstepensjonistektepar:		
Grunnpensjon (G x 85%)	61.944,-	5.162,-
Særtilllegg (G x 0,97%)	70.692,-	5.891,-
Samlet pensjon for ektefellen	132.636,-	11.053,-
Samlet pensjon for pensjonistektepar	265.272,-	22.106,-

Minstepensjonist gift med pensjonist med tilleggspensjon høyere enn særtillegget:

Grunnpensjon (G x 85%)	61.944,-	5.162,-
Særtilllegg (G x 74 %)	53.931,-	4.494,-
Samlet pensjon	115.875,-	9.656,-

Dvs.: Enslige minstepensjonister har fått et tillegg på 5,34 %, minstepensjonistektepar har fått et tillegg på 5,48 %.

Generelt har pensjonene økt med 3,74 %.

Ble du noe klokere nå?

Kjell R. Bjerke

Det lønner seg å si fra

På vårt landsmøte oppfordret fungerende forbundsleder delegaten på frivillig basis å delta i en underskriftskampanje på Telenors innføring av papirfaktagebyr. Hele 35 000 underskrifter kunne Harry Jørgensen overrekke Telenors ledelse, herunder våre. Dette resulterte i at ledelsen i Telenor måtte arbeide fram en avtale som skulle

være gunstig for oss pensjonister. Telenors Svein Henning Kirke møtte opp på Norsk Pensjonistforbunds landsmøte og redegjorde for tilbudet som nå går under betegnelsen "Ring 200".

Hvis du tegner "Ring 200" med Telenor, slipper du gebyret på papirfakturaen. Du får da en fast abonnementspris på kr. 200,- pr.

mnd., og skal i tillegg betale kr. 1,- pr. samtale. Abonnementet går også på at du kan ringe gratis til andre abonnenter i familien som også har Telenor abonnement ("Fri familie") – (mrk. det har kommet noen opplysninger om dette i ettertid som må sjekkes, dvs. hvilke betingelser som tilsier at det er gratis). Abonnementet kan tegnes fra og med september i år på tlf. 05000.

Norsk Politihistorisk Selskap for HISTORIE OG FREMTID

Alle etater har en erkjent plikt til å ivareta sin historie. Det betyr at ansvaret for politiets historie ligger hos Politidirektoratet og den enkelte politimester og sjef for særorgan. Likevel har det gjennom noen år vært vist vilje til å ta vare på politihistorien gjennom frivillig initiativ.

Av Ivar Simastuen

Som et utslag av dette, stiftet noen ildsjeler i 1995 Norsk Politihistorisk Selskap (NPS), med formål å skape interesse for politiets historie. Justisdepartementet og politiets fagorganisasjoner sluttet opp om dette. En sentral kollega i dette bildet var og er Jon Kvikne. Han har også i alle år vært redaktør av årsskriftet; en jobb som nå er overtatt av Jørn-Kr. Jørgensen. Norsk Politihistorisk Selskap ledes av et valgt styre. I tråd med historiske tradisjoner kalles lederen "formann", som for tiden er politidirektør Ingelin Killengreen.

Selskapet har kontor i Kripesbygget på Bryn i Oslo. Kontoret er ikke permanent betjent, men både e-post og telefon kan brukes til spørsmål og beskjeder. For tiden er det 350 medlemmer, men selskapet ønsker flere. Medlemskapet koster for tiden beskjedne kr. 150,- pr. år. Selskapets årsskrift er velkjent for de fleste, og dette får alle medlemmer gratis hvert år tilsendt hjem i posten. I år kommer Årsskriftet i november/desember.

For tiden arbeides det i regi av selskapet med et omfattende bokverk om

politiets sambandshistorie som ventes utgitt høsten 2009, i tillegg til at forberedelser til en bibliografi over politihistorien er en sentral oppgave for styret. Dette arbeidet er i god gjenge.

Selskapet har et nært samarbeid med Norsk Rettsmuseum i Trondheim hvor blant annet deler av effekter som tidligere kunne sees i Politimuseet i Politihuset i Oslo, oppbevares under betryggende forhold og tilsyn. Slike effekter, både fra hovedstaden og andre steder i landet, kan lånes ut til utstillingsbruk rundt i landet.

Nye medlemmer i Norsk Politihistorisk Selskap er velkommen. Selskapet har følgende adresse: Postboks 8163 Dep, 0034 Oslo. Besøksadresse er: Brynsalleen 6, 0667 Oslo (KRIPOS-bygget), telefon 23 20 89 79, e-post: polhist@online.no. Kontoret er bemannet av politipensjonistene Tore Røkke (t.h) og Oddmund Dahle (t.v) på deltid.

Selskapets hjemmesider har adresse: www.norsk-politihistorie.no eller www.nphs.no. Redaktør er Jørn-Kr. Jørgensen.

Avspist igjen

Som kjent har Stortinget bevilget 7,73 mill. kroner på post 70. Av dette har Politidirektoratet blitt tildelt 3,39 mill. kroner.

Vi krevde i år et beløp tilsvarende gjennomsnittet av det de andre pensjonistorganisasjonene får fra sin tidligere arbeidsgiver, nemlig kr. 350,- pr. medlem fordelt med en halvdel fra Justisdepartementet og en halvdel fra Politidirektoratet.

I brev av 6. august 2009 skriver

Politidirektoratet at: "Vi har funnet rom for å øke tilskuddet med kr. 60.000,-, tilsvarende ca. 37 % fra 2008 til 2009". I fjor økte de den med ca. kr. 3,- pr. medlem. I år økte de den med ca. kr. 20,- pr. medlem. I år får vi altså ca. kr. 73,- pr. medlem i støtte fra vår tidligere arbeidsgiver.

Jeg reagerer sterkt på formuleringen "Vi har funnet rom osv.", det er en nedlatende bemerkning i forhold til det arbeidet forbundet og

200 tillitsmenn og kvinner i NPF gjør for pensjonistene rundt om i landet. Hvordan fordeles den resterende sum på 3,17 mill. kroner? Det er to parter til som skal ha tilskudd nemlig Politidrett og Politihistorisk Selskap.

Vi kommer til å be om et drøftingsmøte med Politidirektoratet.

Kjell R. Bjerke
forbundsleder

Pensjonister som ressurs

I en mannsalder har jeg som rettsmedisiner hatt gleden av å samarbeide med dyktige politieksperter. Jeg har fulgt dem fra de var helt unge og sett hvordan de har utviklet seg til toppeksperter på sitt felt. Så – mens de ennå er på høyden i fysisk styrke og besitter omfattende erfaring – blir de pensjonister. Deres kompetanse blir ikke lenger etterspurt – i hvert fall ikke av politietaten.

Tekst: Torleiv Ole Rognum,
professor i rettsmedisin

Nå vet jeg at mange av disse dyktige polititjenestemennene gjør en utmerket jobb på andre felt i samfunnet etter at de har blitt pensjonister. Noen utfører viktig samfunnsnyttig arbeid.

Andre engasjerer seg politisk. Vi trenger engasjerte unge seniorer i et samfunn som står overfor store utfordringer. En av utfordringene er den forstående eldretsunamien.

ELDRE-TSUNAMIEN

kommer for fullt rundt 2030. Da vil de store etterkrigs-kullene ha nådd 80-års alderen. Det vil være 318 000 i aldersgruppen 80+ (100 000 flere enn i dag). Man regner at 25 % av befolkningen i aldersgruppen 80+ trenger heldøgns omsorg p.g.a. svekkelse og sykdom. Det blir en stor utfordring for helse- og omsorgstjenesten. Fordi det i Norge er født for få barn gjennom flere ti-år, vil det allerede om relativt få år bli alt for få hender til pleie og omsorg.

DENNE UTFORDRINGEN

krever kreative løsninger. Det er flere muligheter: 1.) Øke arbeidsinnvandringen slik at vi får nok unge hender til å gi pleie og omsorg, 2.) Stimulere til flere barne-

fødsler slik at aldersbalansen i befolkningen gjenopprettes, 3.) Planlegge for at eldre kan klare seg selv lengst mulig.

ØKT ARBEIDSINNVANDRING

er ikke uproblematisk. De landene som vi ønsker å rekruttere sykepleiere og leger fra har ofte en dramatisk mangel på slikt personell selv. Dessuten vil også innvandrere bli gamle og trenge pleie og omsorg.

ØKT ANTALL BARNEFØDSLER

er en nødvendighet dersom Norge ikke skal forgubbes totalt. Problemet er at unge mennesker ikke har tid og råd til å få barn. Mange unge venter med å få barn til de er etablert med utdanning og godt betalt jobb. Dagens ordning gir rett til inntil ca kr 400 000 i nedkomststøtte, mens en kvinne uten jobb avspises med 34 000. Dette er både urettferdig og diskriminerende mot de unge. Mer en halvparten av gravide mellom 20 og 24 år velger provosert abort, og forskning viser at den viktigste grunnen er dårlig økonomi. Dette er dårlig befolkningspolitikk. Når vi vet at fruktbarheten synker dramatisk etter fylte 35 år og at løsningen ikke sjelden blir gjentatte prøverørsforsøk, burde det ringe noen varselamper.

SELVHJULPNE PENSJONISTER

blir en utfordring. Det er en viktig politisk oppgave å planlegge for at folk kan bo hjemme og klare seg selv lengst mulig. Det må bygges boliger med livsløpsstandard lokalisert nær foretninger, kommunikasjoner og møteplasser for sosialt samkvem. Bygging av slike "nettverkslandsbyer" i "rullatoravstand" fra forretninger og service innretninger kan føre til at vi også holder oss i form. Vi får trening og slipper kanskje å ty til fysioterapeuter for å holde kroppen i bevegelse.

UNGE POLITIPENSJONISTER

er en viktig ressurs. Planlegging av egen (og andres) alderdom krever energi og pågangsmot. Man bør gjøre det mens man ennå er "ung og sterk". Min erfaring er at de som er "virkelig gamle" ikke lenger har overskudd til å tenke på å flytte fra sin enebolig eller tungvinte leilighet. Den tidlige pensjonsalderen for polititjenestemenn kan virke absurd. Kanskje skulle man velge å se det positivt. Bruke tiden til å planlegge egen og andres alderdom. Kanskje engasjere seg politisk? Det er mye sunt vett og konstruktiv kreativitet blant de politifolkene jeg har hatt gleden av å bli kjent med gjennom et spennende og utfordrende liv som rettsmedisiner.

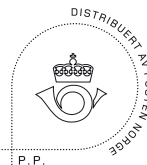
Returadresse:

Politiets Pensjonistforbund

Boks 8101 Dep.
0032 Oslo

NORGE

P. P.

Bruk medlemsfordelene dine!

Samarbeidsavtalen mellom Politiets Pensjonistforbund og If sikrer deg som medlem 20 % rabatt på forsikring av fritidsbåt, privatbil, villa og verdisaker samt 8 % rabatt på reiseforsikring. I tillegg tilbys du en meget gunstig innboforsikring.

Samler du dessuten alle forsikringene dine i If kan du bli If Pluss-kunde og oppnå ytterligere rabatt og fordeler. Denne rabatten kommer i tillegg til den du får som medlem av Politiets Pensjonistforbund.

Vil du vite mer?
Da ringer du 02400. Husk å oppgi avtale nr. 100

Rolig, vi hjelper deg.

Arne Lycke

Arne Lycke, Risikospesialist

www.if.no Tlf: 02400

KILDE: WWW.IF.NO

nr 6834560